

дрѣжи, отпустилъ сѣжзницы-ты, и прѣзъ нсѣмъ ударилъ на Персидскый станъ и ся борилъ, доклѣ изгыжли до с-динъ вси спартанци. (Памятникъ на Спартанцы-ты и Леониду.)

Слѣдъ това Ксерксъ влѣзълъ въ Гръцію, изгорилъ градъ Атинъ, изъ кой-то жителіе-ти были побѣгнжли на островъ Саламинъ и Егынъ. Между това начинжли ся боеве на море; Темистоклъ съ лукавство докаралъ Гръцы-ты да ся ударять съ Персы-ты, зачто-то Спартанскый царь Еврипідъ искалъ да поврне флотъ-тъ кмѣ югъ, за да брани Пелопонезъ. Темистоклъ разбилъ Персидскъ-тъ флотъ въ Саламинскый заливъ, и Ксерксъ вратилъ ся въ Азію (480 г.), откакъ оставилъ сухопѣтны-ты си войски въ Тессалію подъ начялство на Мардонія, за да доврши покореніе-то на Гръцію. На пролѣтъ-тъ обаче Павзаній и Аристидъ, кой-то ся былъ вратилъ отъ заточеніе, разбили го при Платей. Въ тоя смѣщый день Гръцка-та флота, подъ начялство на Кымона, разбила остатъка отъ Персидскъ-тъ флотъ при носъ Микане при крайморія-та на Малъ Азію. Отъ това врѣмя Перси-ти, прѣстанжли отъ да нападать на Гръцію, и Мало-Азіатскы-ти Гръци отрѣвали ся исподъ Персидскъ власть.

§ 21. — Темистокла за безмѣрно-то му честолюбіе изгонили изъ Атинъ, и той прибѣгнулъ при Персидскый царь Артаксеркса и въ 449 л. прѣди Р. Х. утравилъ ся.

Атина быде припозната въ тыя врѣмена за пръвъ дръжавъ; прѣвенство-то ѳ припознали повече-то Гръцкы градове, кой-то напустили Спартъ; причина на това бѣ най-много прѣдательство-то, кое-то искалъ да направи Спартанскый царь Павзаній, кой-то тайно ся былъ договорилъ съ Персы-ты, да имъ прѣдаде Гръцію; Павзанія укорили съ гладъ въ единъ храмъ (469).

По смръть-тъ на Аристиду и Кымона въ Атинъ ся